

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie și Boico Victor

juducând fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de către avocatul Grecu Ion în numele inculpatei Vîlcu-Bîzgan Valentina prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 22 mai 2019, în cauza penală privind-o pe
Vîlcu-Bîzgan Valentina xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 17.04.2014-06.06.2016;

2. Instanța de apel: 14.09.2016-01.11.2017;
16.05.2018-22.05.2019;

3. Instanța de recurs: 12.02.2018 - 03.04.2018.
13.01.2020-22.09.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 06 iunie 2016 Vîlcu-Bîzgan Valentina a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190, alin. (5) Cod penal la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 08 ani și 06 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a exercita o activitate de întreprinzător, sau altă activitate legată de domeniul financiar, pe un termen de 5 ani.

Prin aceeași sentință s-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Voloceai Maria și s-a dispus încasarea de la Vîlcu-Bîzgan Valentina în beneficiul lui Voloceai Maria suma de 17 000 (șaptesprezece mii) dolari SUA și 46 065 (patruzeci și șase mii șase zeci și cinci) lei, 77 bani cu titlu de prejudiciu material și a prejudiciul moral în sumă de 10 000 (zece mii) lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Vîlcu-Bîzgan Valentina, în luna februarie 2013, având scopul dobândirii bunurilor altei persoane în proporții mari prin înșelăciune și abuz de încredere, s-a prezentat lui Badalan Mariana ca o persoană care se ocupă cu operațiunile financiare și profitând de ignoranța lui Voloceai Maria a adus-o pe ultima prin intermediul lui Badalan Mariana în eroare că venitul de la suma investită o să constituie 15% lunar și a luat de la ultima 12 000 dolari SUA, cu pretextul fals că vor fi investiți într-o companie financiară. În așa mod, Vîlcu-Bîzgan Valentina, ilegal a însușit de la Voloceai Maria, locuitoare a satului xxxxx suma

de 12 000 dolari SUA, pricinuindu-i astfel ultimei o pagubă materială în proporții mari în valoare de 146 228,40 lei.

Tot ea, în luna aprilie 2013, având scopul dobândirii bunurilor altei persoane în proporții mari prin înșelăciune și abuz de încredere, s-a prezentat lui Voloceai Maria ca o persoană care se ocupă cu operațiunile financiare. În continuarea acțiunilor sale criminale, profitând de ignoranța lui Voloceai Maria, a adus-o pe ultima în eroare că venitul de la suma investită o să constituie 20% lunar și a luat de la ultima 5 000 dolari SUA cu pretextul fals, ca vor fi investiți într-o companie financiară. În așa mod, Vîlcu-Bîzgan Valentina ilegal a însușit de la Voloceai Maria, locuitoare a satului xxxxx suma de 5000 dolari SUA, pricinuindu-i astfel ultimei o pagubă materială în proporții mari în valoare de 62 163 lei.

Prin acțiunile sale infracționale, Vîlcu-Bîzgan Valentina i-a cauzat lui Voloceai Maria paguba materială în proporții deosebit de mari în sumă de 208 391,40 lei.

Acțiunile inculpatei Vîlcu-Bîzgan Valentina au fost calificate în limitele indicilor calificativi prevăzute de art. 190, alin (5) Cod penal - „Dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari”.

2. Sentința menționată a fost atacată cu apel, de către inculpata Vîlcu-Bîzgan Valentina la data de 23 iunie 2016, solicitând admiterea apelului, casarea totală a sentinței Judecătorei Cahul, din 06 iunie 2016, cu rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă achitarea lui Vîlcu-Bîzgan Valentina.

2.1 În motivarea cerințelor sale inculpata a menționat că, nu este de acord cu sentința enunțată, așa cum acțiunile sale nu întrunesc elementele constitutive ale unei infracțiuni. În cadrul examinării cauzei nu i-a fost acordat dreptul de a putea avea un avocat cu care să încheie contract de acordare a asistenței juridice calificate cu care ar putea conlucra pentru a prezenta probe întru stabilirea adevărului în cauza dată, a fost asistată de avocații numiți din oficiu. De asemenea nu i-a fost asigurată la toate ședințele un interpret de care avea nevoie, deoarece nu posedă limba română, și nefiind jurist de specialitate nu a avut posibilitatea de a se apăra corect prin prezentarea unor probe în scris. Între dânsa și partea vătămată există relații civile, la baza cărora există încheiată o convenție (contract), cu clauze contractuale explicite care nu știe din ce cauză au devenit probatoriu la un dosar penal, or, legal litigiile apărute între ea și partea vătămată urmau să fie obiectul unei cauze civile.

Consideră că, dacă instanța ar fi apreciat probele prin prisma respectării egalității armelor procesual-penale la colectarea, descrierea și aprecierea probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, iar toate probele în ansamblu-din punct de vedere al coroborării lor, nu putea fi adoptată o altă sentință decât una de achitare, deoarece toate probele prezentate și examinate în ședința de judecată demonstrează un singur lucru-nevinovăția ei în săvârșirea infracțiunii ce i se incriminează.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 01 noiembrie 2017, a fost admis apelul declarat, casată sentința și pronunțată o hotărâre nouă prin care Vîlcu-Bîzgan, a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190 alin.

(1) Cod penal, la 3 ani închisoare. În baza art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune 3 ani.

A fost dispusă încasarea de la Vîlcu-Bîzgan Valentina în beneficiul lui Voloceai Maria prejudiciul material în sumă de 62.163 lei, prejudiciul moral în mărime de 2.000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Voloceai Maria, pe capătul pretențiilor privind repararea prejudiciului material în sumă de 146.228,40 lei, a fost lăsate fără examinare.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către procuror, prin care solicită casarea acesteia și menținerea sentinței, de către avocatul, Negoită V., în numele părții vătămate, prin care solicită casarea acesteia și menținerea sentinței, și de către avocatul, Grecu Ion, în numele inculpatei, prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vîlcu-Bîzgan Valentina să fie achitată.

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit din 03 aprilie 2018 au fost admise recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Tomița Mihail, avocatul Negoită Valeriu în numele părții vătămate, avocatul Grecu Ion în numele inculpatei, casată total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 01 noiembrie 2017 și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 22 mai 2019 a fost admis apelul, casată parțial sentința judecătorei Cahul din 06 iunie 2016 în latura civilă și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de Voloceai Maria și s-a dispus încasarea de la Vîlcu-Bîzgan Valentina în beneficiul lui Voloceai Maria a prejudiciul material în sumă de 17 000 dolari SUA și a prejudiciul moral în sumă de 10 000 lei.

În rest, pretențiile părții civile Voloceai Maria au fost respinse ca neîntemeiate.

În rest, sentința Judecătorei Cahul din 06 iunie 2016, a fost menținută.

6.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel analizând probele prezentate de acuzatorul de stat în susținerea învinuirii imputate inculpatei Vîlcu-Bîzgan Valentina prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală a constatat că, aceste probe dovedesc incontestabil vinovăția acesteia în săvârșirea infracțiunii imputate.

Aceste circumstanțe au fost corect constatate din totalitatea de probe și anume prin: - declarațiile părții vătămate Voloceai Maria (f.d.31-33, vol. II); - declarațiile martorului Voloceai Ion (f.d.34, vol. II); - cerere lui Voloceai Maria din 27 iunie 2013, prin care a solicitat atragerea la răspunderea penală a numitei Badalan Mariana și Vîlcu-Bîzgan Valentina, (f.d.5-6, vol. I); - copia contractului de credit nr. 16110276/16024150 din 26 februarie 2013, prin care se atestă că BC „ProCreditBank” S.A. i-a acordat lui Voloceai Maria un credit la suma de 150 000 lei pe un termen de 36 luni. (f.d.7-9, vol. I); - copia planului de rambursare anexată la contractul de credit nr. 16110276/16024150 din 26 februarie 2013. (f.d.10, vol. I); - copia contractului de prestări servicii de investiții financiare la distanță-persoană fizică nr. 269 din 08 aprilie 2013 încheiat între Voloceai Maria în calitate de „Client” și Vîlcu-Bîzgan Valentina în

calitate de „Intermediar”, potrivit căruia, Voloceai Maria a transmis prin intermediul lui Vîlcu-Bîzgan Valentina suma de 5 000 dolari SUA, care urma a fi depusă, necesară deschiderii contului prin sistemul „Forex”. (f.d.12-19, vol. I); - procesul-verbal de ridicare din 16 noiembrie 2013 a convorbirilor dintre Voloceai Maria și Vîlcu-Bîzgan Valentina prin intermediul rețelelor de socializare „Skype” cu planșa fotografică (vol. I, f.d.58-67); - procesul-verbal de examinare a obiectului din 16 noiembrie 2013 a convorbirilor dintre Voloceai Maria și Vîlcu-Bîzgan Valentina prin intermediul rețelelor de socializare „Skype” cu planșa fotografică (vol. I, f.d.68-77); - Informația Camerei Înregistrării de Stat, „ÎS Oficiul Teritorial Cahul”, în care se comunică că, potrivit datelor din Registrul de stat al întreprinzătorilor individuali, pe numele Vîlcu-Bîzgan Valentinei este înregistrată Întreprinderea Individuală „Vîlcu-Bîzgan Valentina” din 26 iulie 2007. (f.d.80-83, vol. I); - cerere de chemare în judecată cu privire la încasarea prejudiciului material și moral pe cauza penală semnată de Voloceai Maria la 15 august 2014 (f.d.14-15, vol.II).

Cât privește solicitarea inculpatei Vîlcu-Bîzgan Valentina de pronunțare a unei sentințe de achitare, instanța de apel a constatat că cerința nu este întemeiată. Apărările inculpatei nu pot fi reținute de instanță, fiind contrazise în mod flagrant de amplul material probator anterior prezentat. Instanța de fond a stabilit în mod întemeiat că acțiunile inculpatei Vîlcu-Bîzgan Valentina urmau un caracter infracțional, cert a fost constatat intenția inculpatei de a însuși prin înșelăciune și abuz de încredere mijloace bănești de la Voloceai Maria, or, primind sumele de bani 12 000 dolari SUA, 5000 dolari SUA de la ultima, în lipsa de fundamentare economică și caracterul nerealizabil al angajamentului asumat-restituirea sumelor primite, lipsa unei activități aducătoare de beneficii, necesare onorării angajamentului, a unor fapte ireale și anume că desfășoară activitate de investiții și brokeraj pe piața valutară internațională FOREX, confirmă caracterul infracțional al acțiunilor inculpatei Vîlcu-Bîzgan Valentina.

În speță, instanța de apel a constatat că, este evident faptul folosirii de către inculpată a contractului investițional ca o metodă a transmiterii de către partea vătămată Voloceai Maria a mijloacelor bănești, prin inducerea ei în eroare cu privire la anumite împrejurări importante pentru efectuarea acestor tranzacții, cu scopul final de însușire a lor, în lipsa oricărei acoperiri financiare pentru executarea angajamentelor asumate, deposedând-o prin înșelăciune și abuz de încredere, întreprinzând de la începutul desfășurării activității, a unor măsuri în vederea creării unei impresii de obținere a venitului real, după care, în urma obținerii încrederii depline a părții vătămate a însușit mijloacele bănești în scopuri personale.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a reținut ca fiind neîntemeiate argumentele inculpatei cât și apărătorului referitor la faptul că în speță persistă raporturi de drept civil, or, din probele cercetate se constată lipsa posibilității, astfel și intenției inculpatei de a-și onora obligațiile promise pentru care ultima s-a angajat, iar dobândirea ilicită a mijloacelor financiare de către inculpată se confirmă inclusiv prin declarațiile acesteia, care a afirmat transferarea mijloacelor bănești de către victimă, pe contul ei bancar, recunoscând sumele datorate părții vătămate Voloceai Maria. Ultima a indicat că inculpata s-a eschivat de la executarea obligațiilor, or, la multiplele adresări

către inculpata Vîlcu-Bîzgan Valentina de ai restitui banii investiți, inculpata invoca diferite situații ca, „la moment nu dispune de bani, la moment perfectează actele pentru a i se deschide conturile bancare și îi va restitui banii”, fără a întreprinde nici o acțiune concretă în vederea restituirii sumelor pe care le-a primit.

La individualizarea pedepsei aplicate inculpatei, instanța a avut în vedere, pe de o parte, că aceasta la momentul condamnării nu era cunoscută cu antecedente penale, însă pe de altă parte a ținut seama și de pericolul social concret extrem de ridicat al faptelor de escrocherie (dat de modul premeditat de săvârșire, de prejudiciile cauzate victimei, neacoperite până în prezent). Instanța a avut în vedere și faptul că, prin comportamentul său procesual, inculpata nu a dovedit că ar regreta comiterea faptelor ilegale. La individualizarea pedepsei, instanța de fond corect și în deplină măsură a ținut cont de motivul și gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază (nu au fost stabilite), și agravează răspunderea (nu au fost stabilite), de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La caz, Colegiul a considerat că, pedeapsa aplicată în privința inculpatei Vîlcu Bîzgan Valentina în baza art. 190, alin. (5) Cod penal, de către instanța de fond, este una întemeiată și își va atinge scopul de restabilire a echității sociale, de corectare și reeducare a inculpatei.

În ce privește acțiunea civilă, instanța de apel a considerat că, instanța de fond eronat a încasat suma de 46 065, 77 lei, care potrivit cererii de chemare în judecată este dobânda la contractul de împrumut nr.16110276/16024150 din 26 februarie 2013, or, potrivit art. 219 Cod de procedură penală, încasarea dobânzii nu este prevăzută ca o despăgubire și nu se regăsește nici ca o cheltuială a prejudiciu material care poate fi încasată în procesul penal. Instanța de apel cu certitudine a constatat că, inculpata nu a determinat-o pe Voloceai Maria să ia împrumut în suma de 150 000 lei de la filiala „ProCredilBank” din mun. Cahul, în acest sens partea vătămată a acționat din propriul risc, motiv din care instanța de apel respinge ca neîntemeiată cerința de încasare a dobânzii la contractul de împrumut nr.16110276/16024150 din 26 februarie 2013.

Cu referire la încasarea prejudiciului moral instanța de apel a admis că, prin săvârșirea infracțiunii de către inculpata Vîlcu-Bîzgan Valentina părții vătămate i-au fost cauzate suferințe psihice, însă consideră că suma de 100 000 lei solicitată de Voloceai Maria cu titlu de prejudiciu moral este una exagerat de mare, iar suma de 10 000 lei acordată cu titlu de prejudiciu moral va fi în măsură să aducă o satisfacție echitabilă părții vătămate pentru suferințele psihice suportate ca urmare a comiterii infracțiunii în privința acesteia.

7. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Grecu Ion în numele inculpatei Vîlcu-Bîzgan Valentina în care invocând ca temei de casarea a deciziei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 9) Cod de procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei cu emiterea unei decizii de achitare a lui Vîlcu-Bîzgan Valentina.

7.1 În motivarea recursului avocatul a indicat că, poziția instanțelor este vădit nefondată, or Vîlcu-Bîzgan Valentina, a încheiat cu partea vătămată un contract civil

prin care și-a asumat anumite obligații, mai mult ca atât restituirea a câte 250 dolari SUA pe cele două luni, dovedește onorarea obligațiilor contractuale de către debitoare, dar nu confirmarea intenției inculpatei de a însuși prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor părții vătămate, așa cum apreciază instanțele.

Faptul că în continuare debitoarea Vîlcu-Bîzgan Valentina nu a avut posibilitate de onorare a obligațiilor contractuale, nu poate fi temei de atragere la răspundere penală a subiectului.

În contextul celor relatate, menționează apărarea că, aprecierea eronată și superficială a circumstanțelor cauzei penale, așa cum a fost admisă de către instanțele ierarhic inferioare, duce la încălcarea drepturilor lui Vîlcu-Bîzgan Valentina și anume a dreptului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 paragraf 1 al Convenției CEDO (Suominen c. Finlandei (§ 34-38, hotărârea din 1 iulie 2003), Popov c. Moldovei (§ 49-54, hotărârea din 6 decembrie 2005), Melnic c. Moldovei (§ 3944, hotărârea 14 noiembrie 2006).).

Indică recurentul că, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Vinovăția trebuie să se întemeieze pe probele admisibile, concludente și pertinente. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile Codului de Procedură Penală, se interpretează în favoarea inculpatului.

8. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

8.1 Recurentul în recursul declarat, indică temeiul de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel cât și temeiul prevăzut la pct. 8) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală că nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Făcând o analiză a criticilor expuse în recursul declarat de către apărare în ce privește prezența în speța dată a temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct.

6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că recursul nu a fost motivat sub acest aspect.

Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

8.2 Cu referire la incidența temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală Colegiul penal conchide că, raportând respectiva normă la situația în cauză, acest temei nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent. Or, prezența în acțiunile inculpatei atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, a fost dovedită prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor judecătorești. Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunilor imputate inculpatei, inclusiv vinovăția acesteia, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Ce ține de invocarea recurentului, precum că între inculpată și partea vătămată sunt relații civile Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, asupra acestuia fapt s-a expus și instanța de apel în decizia sa, or acțiunile inculpatei corect au fost încadrate anume în baza art. 190 alin. (5) Cod penal - Dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari. Or, din probele cercetate instanța de apel corect a constatat lipsa posibilității și intenției inculpatei de a-și onora obligațiile promise pentru care ultima s-a angajat, iar dobândirea ilicită a mijloacelor financiare de către inculpată se confirmă inclusiv prin declarațiile acesteia, care a afirmat transferarea mijloacelor bănești de către victimă, pe contul ei bancar, recunoscând sumele datorate părții vătămate Voloceai Maria. Ultima a indicat că inculpata s-a eschivat de la executarea obligațiilor, or, la multiplele adresări către inculpata Vîlcu-Bîzgan Valentina de ai restitui banii investiți, inculpata invoca diferite situații ca, „*la moment nu dispune de bani, la moment perfectează actele pentru a i se deschide conturile bancare și îi va restitui banii*”, fără a întreprinde nici o acțiune concretă în vederea restituirii sumelor pe care le-a primit.

Colegiul penal constată, că instanța de apel, respectând prevederile legislației în vigoare, a supus unei verificări minuțioase, sub toate aspectele, probele prezentate de părți și anume declarațiile părții vătămate a martorilor precum și actele cauzei, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, ce nu trezesc careva dubii și care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii încriminate a fost dovedită.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în

procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatei Vîlcu-Bîzgan Valentina privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. 5) Cod penal, să fie întemeiată și legală, iar argumentul apărării în acest sens este nefondat.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, fapt ce impune declararea, ca inadmisibil a recursului ordinar declarat.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către Grecu Ion în numele inculpatei Vîlcu-Bîzgan Valentina prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 22 mai 2019, în cauza penală privind-o pe *Vîlcu-Bîzgan Valentina xxxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la data de **22 octombrie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor